

Když jsem byl ještě klouček malý, do jedné vsi jsme chodívali. A tam se udála jedna z těch příhod, kterou nám zanechal velký Sam Život:

Tak tedy...

Ve vsi dědy Lebedy byla jedna mlékárna a shodou okolností také jedna lékárna. A v té vsi běželo vše jako na drátku a až dodnes by tam vše bylo v pořádku, kdyby jednou neřeklo si EM, že si jen tak zajde někam ven.

Tedy EM šlo – levá, pravá – tak, když tu náhle opřelo svůj zrak o tu tamní lékárnu (já snad z toho zestárnu!) a EM napadlo vmžiku, ztropit pěknou rotyku, že tamější lékárnu změní jim na Mlékárnu!

A tak teda...

Když šel děda Lebeda jednou právě z oběda pro trošičku mlíka do kyblíka pro svého mazlíka – pro Macíka, samozřejmě místo aby šel na jisto do mlékárny (měl to marný), zašel prostě do lékárny... A tam dali pro mazlíka trochu plet'ového mlíka!

Běda, běda – chudák děda, odešel pranic nevěda. Macík, zvíře hladové, sblajz to mlíko plet'ové! ...Macík byl však dlouho zdráv a živ a na odbyt šel ten mléčný div.

A mlékárna na tom byla stejně, vše klapalo tam dál jak ve mlejně. Tak například: když měl někdo zlé bolení bříška, na to byla vydávána čerstvá mléčná kyška. Nebo když chtěl někdo z hochů míti větší svaly, eidam zralý na ty svaly rádi předepsali. Naši známí vesničani chválili ty inštytuce, prodavači ještě radši též si mnuli štěstím ruce.

Dodnes v té vsi (považte si!) je ta trapárna – lékárna je mlékárna a mlékárna je lékárna. Avšak v té vesnici všichni ti chasníci do této doby si pokojně žijí. Léčí se sýry, které maj díry, a každé ráno mlíko na plet' pijí...

A tak nám skončila velmi zdárně nezdrárná příhoda o Mlékárně.